

5.ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

ບົດທີ 21

ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງແຫ່ງຊາດ (ຄຊກລ) ກ່ຽວກັບ
ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ຕົກຄ້າງຢູ່ ສປປ ລາວ

15 ຕຸລາ 2012

ສາລະບານ

ສາລະບານ	2
ບັນທຶກການດັດແກ້	4
ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ	5
1. ຄຳນຳ.....	5
2. ຂອບເຂດ	5
3. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍ	5
3.1. ນິຍາມຄຳສັບສະພາບແວດລ້ອມ	5
3.2. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ	6
4. ຂໍ້ກຳນົດລວມ	6
5. ສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ.....	6
5.1. ການເລືອກສະຖານທີ່ ແລະ ການຈັດວາງ.....	6
5.2. ວິດຖ່າຍ/ຫ້ອງນ້ຳ	6
5.3. ຂີ້ເຫຍື້ອໃນບໍລິເວນທີ່ພັກເຊົາ	7
5.4. ການດັ່ງໄຟໃນບໍລິເວນສະຖານທີ່ພັກເຊົາ	7
5.5. ນ້ຳເປື້ອນ (ນ້ຳທີ່ໃຊ້ແລ້ວ).....	7
5.6. ການສະໜອງນ້ຳໃຫ້ແກ່ທີ່ພັກເຊົາ	7
5.7. ການຄວບຄຸມ, ປ້ອງກັນສັດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ.....	7
5.8. ການສຳເລັດການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ.....	7
6. ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	8
6.1. ຊາກສະລັກຫັກພັງ, ເສດກ້ອນຫີນ ແລະ ສາຍລວດທີ່ຂົນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ເກັບກູ້ລະເບີດ	8
6.2. ການປົດກັ້ນສາຍນ້ຳ	8
6.3. ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນພິດ.....	8
6.4. ຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງຄຸນນະພາບອາກາດ	8
6.5. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ	8
6.6. ການທຳລາຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ	9
6.7. ການຕົກຄ້າງຂອງລະເບີດໃສ່ສະຖານທີ່ໆມີຄວາມປອດໄພ	9

7.	ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ນໍ້າມັນຊະນິດອື່ນໆ	10
8.	ສະຖານທີ່ບໍາລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ	10
9.	ການຂົນຍ້າຍວັດສະດຸເສດເຫຼືອປົນເປື້ອນຕ່າງໆ	10
10.	ສະຖານທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ປະຫວັດສາດ.....	11

ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ

1. ຄຳນຳ

ການເກັບກູ້ລະເບີດເພື່ອສະໜັບສະໜູນວຽກງານດ້ານມະນຸດສະທຳ ແລະ ພັດທະນານັ້ນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ອົງການພັດທະນາຕ່າງໆສາມາດນຳໃຊ້ດິນຢ່າງມີຄວາມປອດໄພຈາກ ລບຕ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການປະ ຕິບັດຄັ້ງກ່າວກໍອາດຈະມີຜົນກົງກັນຂ້າມໃນທາງລົບ ຖ້າເນື້ອທີ່ດິນຫາກມີການຕົກຄ້າງດ້ວຍຮູບການອື່ນທີ່ອາດ ຈະກະທົບຕໍ່ການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ ຫຼື ສະພາບແວດລ້ອມໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງກະທົບຕໍ່ ການດຳລົງຊີວິດຂອງຊຸມຊົນ.

ກ່ອນຈະມອບເນື້ອທີ່ດິນໃຫ້ຊຸມຊົນນຳໃຊ້ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໄດ້ປະຕິບັດການເກັບກູ້ ລວມທັງສະພາບ ແວດລ້ອມໃນບໍລິເວນໄກ້ຄຽງຄວນຮັກສາ ຫຼື ບູລະນະຄົນໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບກ່ອນການເກັບກູ້. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ບັນຫາດັ່ງ ກ່າວປະກົດຜິດເປັນຈິງ, ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກທີ່ປະຕິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກຳນົດໄວ້.

2. ຂອບເຂດ

ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດບົດນີ້ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບຂໍ້ກຳນົດຕໍ່ສຸດໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດ ລ້ອມສຳລັບການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຢູ່ ສປປ ລາວ.

3. ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍ

ຂໍ້ກຳນົດດ້ານກົດໝາຍທີ່ກວມເອົາການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ “ກົດໝາຍການປົກ ປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ” ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບລົງວັນທີ 3 ເມສາ 1999. ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ ທັນແຕກຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບົດບັນຍັດຂອງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝາຍເຫດ: ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮັບປະກັນໃຫ້ກົດໝາຍທີ່ເປັນບ່ອນອີງໃນການປະຕິບັດງານ ຂອງຕົນ ເປັນສະບັບທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນປະຈຸບັນ.

3.1. ນິຍາມຄຳສັບສະພາບແວດລ້ອມ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ: ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ໃຫ້ນິຍາມຄວາມໝາຍຂອງສະພາບແວດລ້ອມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

“ສິ່ງແວດລ້ອມແມ່ນຊັບພະສິ່ງທັງປວງທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫລື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ ຢູ່ອ້ອມເບື້ອງໝາຍໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ: ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ອື່ນໆທີ່ມີສາຍກ່ຽວພັນ ແລະ ສິ່ງຜົນສະທ້ອນຊຶ່ງກັນແລະກັນທັງ ທາງບວກ ແລະ ທາງລົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ການຄົງຕົວ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດ”.

“ສ່ວນປະກອບຂອງສິ່ງແວດລ້ອມມີຄື: ດິນ, ນ້ຳ, ປ່າໄມ້, ພືດ, ສັດ, ຈຸລິນຊີ, ພູ, ຜາ, ບໍ່ແຮ່, ອາກາດ ຊຶ່ງສ້າງການ ດຸນດ່ຽງຂອງລະບົບນິເວດວິທະຍາ; ສຳລັບວັດຖຸບູຮານ, ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ, ເຂດຕົວເມືອງ, ຊົນນະບົດ, ສິ່ງ ປຸກສ້າງ, ຄວາມສັ່ນສະເຫຼ່ອນ, ສຽງ, ແສງ, ສີ, ກິ່ນ ແມ່ນສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍແຮງງານຂອງມະນຸດຊຶ່ງເປັນສ່ວນປະ ກອບສຳຄັນຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ”.

3.2. ພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ

“ພົນລະເມືອງລາວ, ຊາວຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ”.¹ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດທີ່ດຳເນີນການຜະລິດ ຫລື ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃດໜຶ່ງລ້ວນແຕ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ”.²

“ທຸກຄົນ ແລະ ທຸກອົງການຈັດຕັ້ງ ແມ່ນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ”.³

4. ຂໍ້ກຳນົດລວມ

ການປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກແມ່ນ ໃຫ້ພະຍາຍາມປະຕິບັດໃນລັກຊະນະທີ່ຮັບປະກັນບັນຫາດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ກ. ພາຍຫຼັງການເກັບກູ້ແລ້ວຕ້ອງບູລະນະໃຫ້ ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້.
- ຂ. ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ບໍ່ມີການຕົກຄ້າງຈາກລະເບີດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການເກັບກູ້ຕ້ອງບູລະນະໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບຄືເກົ່າກ່ອນເລີ່ມການເກັບກູ້.

5. ສະໜາມເກັບກູ້ ແລະ ສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ

5.1. ການເລືອກສະຖານທີ່ ແລະ ການຈັດວາງ

ໃນການຄັດເລືອກ ແລະ ຈັດວາງສະໜາມ ແລະ ສະຖານທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆແມ່ນໃຫ້ຄຳນຶງ ແລະ ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມນຳ.

ກ່ອນຈະສ້າງທີ່ພັກຊົ່ວຄາວຕ້ອງປຶກສາກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ກິດຈະກຳດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ຄຸນຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ການສ້າງທີ່ພັກອາໄສບໍ່ວ່າຈະເປັນລັກສະນະຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບທຸກກົດລະບຽບແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຂອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ບໍລິເວນທີ່ສ້າງທີ່ພັກຊົ່ວຄາວຕ້ອງມີຮ່ອງລະບາຍນ້ຳທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ໃຫ້ຊຸດຊຸມທີ່ມີຄວາມເລິກພຽງພໍເພື່ອສ້າງວິດຖ່າຍ, ຊຸມເກັບນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ຊຸມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ. ການສ້າງທີ່ພັກຊົ່ວຄາວຈະຕ້ອງເລືອກສ້າງໃນສະຖານທີ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ມີການເຊາະເຈື່ອນ ຫຼື ມີການເຊາະເຈື່ອນໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ດິນທີ່ເຊາະເຈື່ອນນັ້ນໄຫຼລົງໃສ່ຫ້ວຍນ້ຳລຳຄອງ.

5.2. ວິດຖ່າຍ/ຫ້ອງນ້ຳ

ວິດຖ່າຍ/ຫ້ອງນ້ຳຄວນໃຫ້ມີຢູ່ແຕ່ລະສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ. ພະນັກງານທຸກຄົນບໍ່ຄວນຖ່າຍໜັກ ຫຼື ຖ່າຍເປົາຊະຊາຍຕາມໜ້າດິນ ຫຼື ຕາມແມ່ນ້ຳລຳຄອງ.

ວິດຖ່າຍຕ້ອງໃຫ້ມີຢ່າງໜ້ອຍສຸດໜຶ່ງທ້ອງຕໍ່ພະນັກງານ 20 ຄົນ ແລະ ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ບໍລິ ຫານ ຫຼື ສະຖານທີ່ບັນຊາສະໜາມເກັບກູ້, ສະຖານທີ່ພັກເຊົາ, ເຮືອນຄົວ, ແມ່ນ້ຳລຳຄອງ ຫຼື ນ້ຳສ້າງ ຢ່າງໜ້ອຍ 20 ແມັດ.

1. ການແປໃນສະບັບຕົ້ນແມ່ນແປມາຈາກຄຳສັບວ່າ 'apatrids'.
 2. ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາການແປກົດໝາຍປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ມາດຕາ 4.
 3. ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາການແປກົດໝາຍປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ມາດຕາ 13.

ທີ່ຈະສ້າງວິດຖ່າຍຕ້ອງຊຸດລົງໃຫ້ເລິກພໍສົມຄວນເມື່ອເວລາວິດຖ່າຍເຕັມກໍໃຫ້ສາມາດເອົາດິນຖົມປາກຊຸມໄດ້ ແລະ ດິນທີ່ໃຊ້ຖົມນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ໜາ 0.5 ແມັດ.

5.3. ຂີ້ເຫຍື້ອໃນບໍລິເວນທີ່ພັກເຊົາ

ຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດໃນບໍລິເວນທີ່ພັກເຊົາ ຕ້ອງອານາໄມໃນແຕ່ລະວັນ ໂດຍການຝັງ ຫຼື ຈູດ ແລ້ວແຕ່ຄວາມເໝາະສົມ. ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ມີລັກສະນະແຂງ ຫຼື ຂີ້ເຖົ້າທີ່ເຫຼືອຈາກການຈູດຈະຕ້ອງຂົນຍ້າຍອອກຈາກສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ຫຼື ຝັງ.

ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຂົນຍ້າຍອອກຈາກສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ຕ້ອງກຳຈັດຖິ້ມຢູ່ບ່ອນທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາຂີ້ເຫຍື້ອໄປຖິ້ມເທົ່ານັ້ນ. ຂີ້ເຫຍື້ອ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອໃດໜຶ່ງ ທີ່ຕົກເຮ່ຍໃນລະຫວ່າງການເຄື່ອນຍ້າຍຕ້ອງອານາໄມຄືນຕົມ.

ການຝັງຂີ້ເຫຍື້ອຕ້ອງໄດ້ຮັບອະມັດຈາກຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສະຖານທີ່ຈະຝັງຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກທ້ອງຖິ່ນກ່ອນ. ຊຸມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຈະຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ໃນສະຖານທີ່ເໝາະສົມ, ໂກຈາກທີ່ພັກເຊົາ, ເຮືອນຄົວ, ສາຍນ້ຳ, ນ້ຳສ້າງ ແລະ ໃຫ້ເຮັດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ຈະບໍ່ມີການປົນເປື້ອນຕໍ່ສາຍນ້ຳໄຕ້ດິນໃນບໍລິເວນນັ້ນ. ຊຸມດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຊຸດໃຫ້ເລິກ ແລະ ໃຫຍ່ພຽງພໍເພື່ອຮອງຮັບຂີ້ເຫຍື້ອໃນສະຖານທີ່ພັກເຊົາ. ເມື່ອຂີ້ເຫຍື້ອເຕັມກໍໃຫ້ເອົາດິນ ຖົມປາກຊຸມໄວ້ ເຊິ່ງດິນທີ່ຖົມປາກຊຸມນັ້ນຢ່າງໜ້ອຍຕ້ອງໜາ 1 ແມັດ. ຖ້າປະຕິບັດໄດ້ ຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເອົາໄປຖິ້ມໃສ່ ຊຸມນັ້ນ ຄວນຈະຈູດ ຫຼື ເອົາດິນຖົມປາກໄວ້ໃນແຕ່ລະວັນ.

5.4. ການດັງໄຟໃນບໍລິເວນສະຖານທີ່ພັກເຊົາ

ການດັງໄຟເພື່ອແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນ, ດັງໄຟຝັງພາຍໃນສະຖານທີ່ພັກເຊົາ ແລະ ດັງໄຟເພື່ອຈູດຂີ້ເຫຍື້ອ ຕ້ອງໄດ້ມີຕິດ ຕາມດູແລ ແລະ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ລະມັດລະວັງເປັນພິເສດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ໄຟລາມໄປໄໝ້ສະຖານທີ່ອື່ນ.

5.5. ນ້ຳເປື້ອນ (ນ້ຳທີ່ໃຊ້ແລ້ວ)

ນ້ຳເປື້ອນຈາກການລ້າງ, ຊັກເຄື່ອງ, ອາບນ້ຳ ຫຼື ນ້ຳຈາກການແຕ່ງຢູ່ຄົວກິນໃນເຮືອນຄົວ ຈະຕ້ອງລະບາຍລົງໃສ ຊຸມນ້ຳເປື້ອນທີ່ກຽມໄວ້. ບໍ່ຄວນຖອກເໝາະນ້ຳເປື້ອນຊະຊາຍເພາະມັນຈະໄຫຼຊົມລົງສູ່ສາຍນ້ຳຕ່າງໆ. ຊຸມນ້ຳເປື້ອນ ຕ້ອງຊຸດໃຫ້ໃຫຍ່ພໍທີ່ຈະຮອງຮັບນ້ຳເປື້ອນຈາກການນຳໃຊ້ນ້ຳຂອງພະນັກງານ.

5.6. ການສະໜອງນ້ຳໃຫ້ແກ່ທີ່ພັກເຊົາ

ການສະໜອງນ້ຳ ສຳລັບອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກ ໃຫ້ທີ່ພັກເຊົາ ຕ້ອງປະຕິບັດໃນລັກສະນະທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອບໍ່ ໃຫ້ກະທົບຕໍ່ການອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກນ້ຳຂອງຊຸມຊົນກ່ຽວຂ້ອງ. ຕໍ່ບັນຫານີ້ ຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບຊຸມ ຊົນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີການຕົກລົງກັນໃນການຈັດສັນການນຳໃຊ້ນ້ຳເພື່ອບໍລິໂພກ ແລະ ອຸປະໂພກ.

5.7. ການຄວບຄຸມ, ປ້ອງກັນສັດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນພາຫະນຳເຊື້ອພະຍາດ

ອົງການປະຕິບັດງານດ້ານລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນ ເພື່ອຄວບຄຸມສັດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເປັນພາຫະນະນຳເຊື້ອພະຍາດ.

5.8. ການສຳເລັດການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ເມື່ອສຳເລັດການເກັບກູ້ລະເບີດແລ້ວ ສິ່ງປຸກສ້າງທັງໝົດ, ອຸປະກອນຕ່າງໆ, ວັດຖຸທີ່ເສດເຫຼືອ, ຮົ່ວ (ຍົກເວັ້ນຮົ່ວທີ່ ໃຊ້ເປັນເຄື່ອງໝາຍສະຖານທີ່ລະເບີດຕົກຄ້າງ) ແລະ ວັດຖຸເຄື່ອງໄຊ້ສອຍອື່ນໆໃນລັກສະນະດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງ ຂົນຍ້າຍອອກໃຫ້ໝົດ. ວິດຖ່າຍ, ຊຸມນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ ຈະຕ້ອງເອົາດິນຖົມໄວ້ ແລະ ໜ້າດິນບ່ອນທີ່ຖົມ

ຕ້ອງປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫຍາ ຫຼື ວັດຊະພຶດສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້. ທຸກເນື້ອທີ່ ທີ່ຖືກລົບກວນ ຈະຕ້ອງບູລະນະໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບເດີມເທົ່າທີ່ຈະເຮັດໄດ້.

6. ການເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

6.1. ຊາກສະລັກຫັກພັງ, ເສດກ້ອນຫີນ ແລະ ສາຍລວດທີ່ຂົນຍ້າຍຈາກສະຖານທີ່ເກັບກູ້ລະເບີດ

ຊາກສະລັກຫັກພັງ, ເສດກ້ອນຫີນ, ສາຍລວດ ແລະ ສິ່ງກົດຂວາງອື່ນໆ ທີ່ຂົນຍ້າຍອອກຈາກສະຖານທີ່ເກັບກູ້ ຕ້ອງນຳມາທ້ອນໂຮມໄວ້ຢູ່ບໍລິເວນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ແລ້ວ ທີ່ໄກກັບສະໜາມເກັບກູ້ ໃນການສ້າງສະຖານທີ່ສຳລັບທ້ອນ ໂຮມສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການເກັບກູ້ ຕ້ອງໄດ້ປົກສາຫາລືກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງກ່ອນ.

6.2. ການປິດກັ້ນສາຍນໍ້າ

ທ້າມປິດກັ້ນສາຍນໍ້າຕ່າງໆ ໃນເວລາປະຕິບັດງານເກັບກູ້ລະເບີດ. ຍົກເວັ້ນກໍລະນີຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຫັນປ່ຽນທາງນໍ້າ ຫຼື ປິດກັ້ນສາຍນໍ້າ ເພື່ອທຳການເກັບກູ້ເທົ່ານັ້ນ. ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງມີການຫັນປ່ຽນທາງນໍ້າ ຫຼື ປິດກັ້ນສາຍນໍ້າ ຕ້ອງ ໄດ້ປົກສາຫາລື ແລະ ເຫັນດີຈາກເຈົ້າຂອງດິນ, ຜູ້ນຳໃຊ້ດິນ ຫຼື ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງຈຶ່ງດຳເນີນການປ່ຽນຜ່າຍ ຕົ້ນນໍ້າໄດ້.

6.3. ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເປັນພິດ

ສິ່ງເສດເຫຼືອໃດໜຶ່ງທີ່ເປັນພິດ ທີ່ເກີດຈາກການເກັບກູ້ ລບຕ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ເອົາໄປຝັງ. ຄວນເກັບລວບລວມວັດຖຸດັ່ງ ກ່າວໄວ້ແລ້ວເອົາໄປທຳລາຍຢູ່ສະຖານທີ່ທຳລາຍທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ເທົ່ານັ້ນ.

6.4. ຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງຄຸນນະພາບອາກາດ

ໃນເວລາອົງການເກັບກູ້ທີ່ປະຕິບັດວຽກເກັບກູ້ ລບຕ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຢູ່ສະເໝີເປັນ ຕົ້ນແມ່ນສະພາບການພັດຜ່ານຂອງລົມໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ແລະ ການທີ່ລົມຈະພັດເອົາໝອກຄວັນ, ຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ກິ່ນອາຍທີ່ເປັນພິດ ໄປສູ່ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ຄວາມເສື່ອມໂຊມຂອງ ຄຸນນະພາບອາກາດທີ່ມີຜູ້ຊຸມຊົນໃຫ້ມີໜ້ອຍທີ່ສຸດ.

ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງມີການປະສານສົມທົບກັບຊຸມຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອ ອະທິບາຍໃຫ້ຊາບເຖິງຂອບເຂດ, ລະດັບ ແລະ ໄລຍະເວລາ ທີ່ອາດມີການເສື່ອມໂຊມຂອງຄຸນນະພາບອາກາດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃນໄລຍະຍາວ ຈາກຄວາມບໍ່ສະດວກໃນຊ່ວງໄລຍະເວລາອັນສັ້ນນີ້.

6.5. ການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກົນຈັກ

ດິນບ່ອນທີ່ໄດ້ເກັບກູ້ ລບຕ ດ້ວຍກົນຈັກຈະຕ້ອງບູລະນະຄືນໃຫ້ໄກ້ຄຽງກັບສະພາບເດີມຂອງມັນເທົ່າທີ່ສາມາດ ເຮັດໄດ້ ທັງນີ້ກໍເພື່ອເຮັດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນດັ່ງກ່າວມີຄວາມເໝາະສົມກັບຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ:

- ກ. ການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນເພື່ອການກະສິກຳເມື່ອສຳເລັດເກັບກູ້ລະເບີດແລ້ວ ຈະຕ້ອງປັບໃຫ້ຜົວໜ້າຂອງດິນ (ດິນຊັ້ນເທິງ) ປື້ນມາຢູ່ເທິງຄືເກົ່າ.
- ຂ. ເມື່ອສຳເລັດການເກັບກູ້ເນື້ອທີ່ດິນດ້ວຍກົນຈັກ ຕ້ອງບູລະນະເນື້ອທີ່ນັ້ນຄືນ, ບໍ່ໃຫ້ປະເປັນຊຸມເປັນຮູທີ່ເກີດ ຈາກການເກັບກູ້ຂອງກົນຈັກຫຼືເຫຼືອຢູ່.
- ຄ. ຖ້າມີການເຄື່ອນຍ້າຍດິນໄມ້ ຫຼື ພືດພັນອອກຈາກໜ້າດິນໃນເວລາເກັບກູ້ ຊຶ່ງອາດຈະເຮັດໃຫ້ດິນມີການ

ເຊາະເຈື່ອນເພພັງ. ສະນັ້ນ ເມື່ອສຳເລັດການເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກແລ້ວ ຕ້ອງປະຕິບັດມາດຕະການ ໃດໜຶ່ງເພື່ອເຮັດໃຫ້ດິນມີຄວາມຄົງທົນ.

ເວລາມີການບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ສ້ອມແປງເຄື່ອງຈັກຢູ່ໃນສະໜາມ, ເຄື່ອງອາໄຫ່ລ ຫຼື ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເກີດຈາກ ການບຳລຸງຮັກສາ ຫຼື ສ້ອມແປງຕ້ອງເກັບລວບລວມໄວ້ແລ້ວນຳໄປທຳລາຍຖິ້ມໃນສະຖານທີ່ໆໝາະສົມ ແລະ ຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ. ຫ້າມຖອກເໝາະນ້ຳ ຫຼື ວັດສະດຸ ທີ່ຄ້າຍນ້ຳມັນລົງໃສ່ດິນ, ໝອງນ້ຳ ແລະ ສາຍນ້ຳຕ່າງໆ. ນ້ຳມັນທີ່ໃຊ້ແລ້ວໃຫ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນກະຕຸກ ຫຼື ສິ່ງບັນຈຸທີ່ເໝາະສົມ ແລ້ວນຳໄປ ທຳລາຍໃນສະຖານທີ່ໆໝາະສົມ ແລະ ບໍ່ກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຈັກເກັບກູ້ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະຢູ່ສະຖານທີ່ເກັບກູ້ລະເບີດທີ່ກຳນົດໃຫ້, ບໍລິເວນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ ຄຸກລ ອະນຸມັດໃຫ້ເພື່ອຈຸດປະສົງສ້າງເປັນສະຖານທີ່ຝັກອົບຮົມ ຫຼື ທົດສອບ. ກິນຈັກປະເພດ ຕືນໂສ້ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ຂັບໄປຕາມຖະໜົນບູຢ່າງ ຖ້າຈຳເປັນຕ້ອງເອົາຂ້າມ ແມ່ນໃຫ້ເອົາແປ້ນ ຫຼື ທ່ອນໄມ້ປູລົງກ່ອນ ທັງນີ້ກໍເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜົວຖະໜົນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ.

ຕ້ອງມີການບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກໃຫ້ດີ ໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະປະຕິບັດງານ. ຖ້າມີນ້ຳມັນຊົມ ຫຼື ຮົ່ວ ກໍຕ້ອງສ້ອມແປງ ໂດຍທັນທີໂລດ.

6.6. ການທຳລາຍລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ເວລາຄັດເລືອກສະໜາມທຳລາຍລະເບີດ ລວມທັງກໍລະນີທຳລາຍລະເບີດຢູ່ກັບທີ່ນຳ. ສະໜາມທຳລາຍລະ ເບີດຈະຕ້ອງມີການຄັດເລືອກ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການທຳລາຍທີ່ວາງແຜນໄວ້ສາມາດປະຕິບັດຢ່າງມີຄວາມປອດ ໄພ ແລະ ບໍ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຫຼື ສະຖານທີ່ໆມີຄວາມສຳຄັນທາງວັດທະນະ ທຳ ຫຼື ປະຫວັດສາດ. ນອກນັ້ນ ກໍຄວນຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຂອງການສັ່ນສະເທືອນຂອງດິນ, ສຽງລົບກວນ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກການທຳລາຍທີ່ຈະມີຕໍ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນນຳ.

ຈະຕ້ອງລາຍງານສະພາບໂດຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານໃຫ້ຊຸມຊົນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ, ຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ດຳລົງຊີວິດຢູ່ ໃນບໍລິເວນໄກ້ຄຽງກັບພື້ນທີ່ດິນທີ່ຈະໃຊ້ເພື່ອທຳລາຍລະເບີດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ **ບົດທີ 5 ຂອງມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ “ການກະກຽມສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດ”**. ໃນກໍລະນີທີ່ອາດຈະມີຄວາມ ເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນ ຫຼື ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ກໍຕ້ອງມີການປຶກສາຫາລືກັບເຈົ້າຂອງຊັບສິນ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປະຕິບັດການທຳລາຍລະເບີດ. ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າຂອງຊັບສິນທີ່ຢູ່ ໄກ້ກັບສະຖານທີ່ທຳລາຍ ກ່ຽວກັບວິທີປະຕິບັດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະມີຕໍ່ຊັບສິນ.

ໃນເວລາປະຕິບັດການທຳລາຍລະເບີດ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີທາດພິດ ຫຼື ຊັ້ນສວ່ນຈາກການທຳລາຍລະເບີດ ຕົກຄ້າງ, ແມ່ນໃຫ້ຄຳນຶງເຖິງການຕົກຄ້າງຂອງສານພິດ ຫຼື ສານເຄມີ ຕໍ່ສະຖານທີ່ອ້ອມຂ້າງ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ທາດພິດສະພໍ່ຂາວ.

ເມື່ອຍຸດການທຳລາຍລະເບີດຢູ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງຢ່າງຖາວອນ ສະຖານທີ່ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບການບູລະນະສ້ອມແປງ ຄືນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນກໍ່ໃຫ້ມີການມອບຢ່າງເປັນທາງການ.

6.7. ການຕົກຄ້າງຂອງລະເບີດໃສ່ສະຖານທີ່ໆມີຄວາມປອດໄພ

ອີງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ ລບຕ ໄປຕົກຄ້າງໃສ່ພື້ນທີ່ໆປອດໄພຢູ່ແລ້ວ ບໍ່ວ່າຈະໂດຍການເຄື່ອນ ຍ້າຍລະເບີດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫຼື ບໍ່ມີການວາງແຜນມາກ່ອນ. ອີງການເກັບກູ້ລະເບີດຈະຕ້ອງ:

- ກ. ຮັບປະກັນໃຫ້ພະນັກງານທຸກຄົນຊາບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຂໍ້ທ້າມໃນການເຄື່ອນຍ້າຍລະເບີດຝັງດິນ ແລະ ລບຕ ອອກຈາກສະໜາມເກັບກູ້, ຍົກເວັ້ນການເຄື່ອນຍ້າຍເພື່ອນຳໄປທຳລາຍເທົ່ານັ້ນ.
- ຂ. ເມື່ອມີການເຄື່ອນຍ້າຍລະເບີດເພື່ອນຳໄປທຳລາຍ ຈະຕ້ອງເກັບກຳຈຳນວນລະເບີດທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ ລບຕ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍໄປນັ້ນໄດ້ຖືກທຳລາຍຢູ່ສະຖານທີ່ທຳລາຍແຫ່ງໃໝ່ຈົນໝົດ.
- ຄ. ກວດກາບໍລິເວນຮອບສະໜາມເກັບກູ້ລະເບີດດ້ວຍກິນຈັກ ຫຼື ສະໜາມທຳລາຍລະເບີດຢ່າງລະອຽດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ມີລະເບີດ “ຟ້າງ” ເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້.

7. ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ນໍ້າມັນຊະນິດອື່ນໆ

ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງສ້າງສາງເກັບມ້ຽນວັດຖຸເຊື້ອໄຟ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ລະມັດລະວັງເປັນພິເສດ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ວັດຖຸເຊື້ອໄຟໄດ້ເກັບມ້ຽນຢ່າງປອດໄພ ແລະ ບໍ່ປົນເປື້ອນໃສ່ດິນ ຫຼື ແຫຼ່ງນໍ້າໄຕ້ດິນ ສິ່ງທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ມີຄື:

- ກ. ສາງເກັບມ້ຽນນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟຈະຕ້ອງສ້າງໃຫ້ໄກຈາກສາຍນໍ້າຕ່າງໆ 30 ແມັດ.
- ຂ. ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ດູແລຮັກສາສິ່ງທີ່ໃຊ້ບັນຈຸນໍ້າມັນທຸກຊະນິດ ເຊັ່ນ: ກະຟຸຍ, ພາຊະນະບັນຈຸຕ່າງໆ ແລະ ອຸປະກອນຈ່າຍນໍ້າມັນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ມີການຮົ່ວຊຶມ.
- ຄ. ການໃສ່ນໍ້າມັນໃຫ້ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງມື ຄວນຈະປະຕິບັດຢູ່ບ່ອນທີ່ມີພື້ນທີ່ແໜ້ນແກ່ນ ຫຼື ມີພາຊະນະຮອງ ເພື່ອໂຕ່ງນໍ້າມັນທີ່ຕົກເຮ່ຍ.
- ງ. ອຸປະກອນມອດໄຟ ຕ້ອງຕິດຕັ້ງໄວ້ຢູ່ສາງເກັບຮັກສາເຊື້ອໄຟໃຫ້ພຽງພໍຢ່າງໜ້ອຍສຸດແມ່ນ ໃຫ້ມີບັງມອດໄຟທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ໜຶ່ງບັງ.

8. ສະຖານທີ່ບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ

ຖ້າມີຄວາມຕ້ອງການບຳລຸງຮັກສາ, ສ້ອມແປງ ຫຼື ລ້າງລົດ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆຢູ່ບ່ອນປະຕິບັດງານ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດສະຖານທີ່ສະເພາະ ເພື່ອປະຕິບັດກິດຈະກຳດັ່ງກ່າວ. ໃນການສ້າງສະຖານທີ່ບຳລຸງຮັກສາເຄື່ອງຈັກ ແມ່ນໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຜົນກະທົບທີ່ຈະມີຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຄື:

- ກ. ນໍ້າເປື້ອນຈາກການລ້າງລົດ ບໍ່ຕ້ອງປອຍໃຫ້ໄຫຼໄປຊະຊາຍ ຫຼື ໄຫຼລົງສູ່ໜອງນໍ້າ, ຮ່ອງນໍ້າ ຫຼື ສາຍນໍ້າ. ຖ້າຈຳເປັນກໍຕ້ອງໄດ້ຊຸດຊຸມ ເພື່ອເປັນບ່ອນລະບາຍນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າເສຍລົງໃສ່.
- ຂ. ຫ້າມເທນນໍ້າມັນລົງໃສ່ດິນ. ນໍ້າມັນທີ່ປ່ຽນຖ່າຍອອກຈະຕ້ອງເກັບມ້ຽນໃສ່ກະຕຸກ, ກະປ໋ອງ ຫຼື ອຸປະກອນເກັບມ້ຽນນໍ້າມັນທີ່ເໝາະສົມ ແລ້ວນຳໄປທຳລາຍ, ເທຖິ້ມຢູ່ສະຖານທີ່ ແລະ ດ້ວຍວິທີການທີ່ເໝາະສົມ.
- ຄ. ເຄື່ອງອາໄຫຼ່ທີ່ນຳໃຊ້ແລ້ວ ຫຼື ຊັ້ນສວ່ນເສດເຫຼືອອື່ນໆ (ບໍ່ນັບນໍ້າມັນທີ່ໃຊ້ແລ້ວ) ຈະຕ້ອງທຳລາຍ ຖິ້ມເໝືອນ ກັນກັບເສດຂີ້ເຫຍື້ອໃນບໍລິເວນທີ່ພັກເຊົາ.

9. ການຂົນຍ້າຍວັດສະດຸເສດເຫຼືອປົນເປື້ອນຕ່າງໆ

ໃນລະຫວ່າງການຂົນຍ້າຍວັດສະດຸເສດເຫຼືອປົນເປື້ອນໃດໜຶ່ງ, ສິ່ງທີ່ເປັນພິດ ຫຼື ວັດຖຸເຊື້ອໄຟໃດໜຶ່ງທີ່ອາດຈະກຳໃຫ້ເກີດອັນຕະລາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຄວນລະວັງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄວາມສ່ຽງມີໜ້ອຍທີ່ສຸດຊຶ່ງລວມມີ:

- ກ. ການຂົນສົ່ງວັດຖຸເສດເຫຼືອທຸກຢ່າງຈະຕ້ອງໃສ່ໃນສິ່ງບັນຈຸ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເຮ່ຍ ຫຼື ຮົ່ວຊຶມ.
- ຂ. ວັດສະດຸທີ່ຈະຂົນສົ່ງໄປນັ້ນ ຕ້ອງບັນທຸກໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ມີຄວາມປອດໄພ.
- ຄ. ປະຕິບັດຂໍ້ຄວນລະວັງຕໍ່ການເກີດອັກຄີໄພ ຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ແທດເໝາະກັບປະເພດຂອງວັດສະດຸທີ່ຈະຂົນສົ່ງ.
- ງ. ພາຫະນະທີ່ຂົນສົ່ງວັດສະດຸບົນເບື້ອນຕ້ອງຂັບຂີ່ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ລະມັດລະວັງເປັນພິເສດ.

10. ສະຖານທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ປະຫວັດສາດ

ກ່ອນຈະເລີ່ມປະຕິບັດການເກັບກູ້ລະເບີດ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງມີການກວດກາບໍລິເວນໄກ້ຄຽງກັບສະຖານທີ່ຈະປະຕິບັດການເກັບກູ້ກ່ອນ ເພື່ອກຳນົດສະຖານທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງວັດທະນະທຳ ຫຼື ປະຫວັດສາດ. ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ຍັງຈະຕ້ອງປະສານງານກັບຊຸມຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການກຳນົດສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ເມື່ອກຳນົດສະຖານທີ່ສໍາຄັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດແລ້ວ, ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດຕ້ອງປະຕິບັດທຸກມາດຕະການທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ. ມາດຕະການປ້ອງກັນອາດຈະກຳນົດໃຫ້ນຳເອົາລະເບີດຝັງດິນ ຫຼື ລບຕ ທີ່ພົບຢູ່ສະໜາມເກັບກູ້ ໄປທຳລາຍຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ. ຖ້າລະເບີດຫາກບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງທຳລາຍກັບທີ່ກໍຕ້ອງໄດ້ສ້າງ ແລະ ນຳໃຊ້ສິ່ງປ້ອງກັນໃນເວລາດຳເນີນການທຳລາຍ.

ຖ້າພົບວັດຖຸໃດໜຶ່ງໃນລະຫວ່າງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແລະ ສົງໃສວ່າຈະເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ວຽກງານເກັບກູ້ຢູ່ສະຖານທີ່ນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ໂຈະໄວ້ກ່ອນ ແລ້ວລາຍງານ ໃຫ້ ຄຊກລໃນທັນທີ.